

Το θρυλικό

Γεφύρι της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Η εφημερίδα που ένωσε

Γέφυρα
Τζαρή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Ερατοσθένους 6 – Κ. Ηλιούπολη – Τ.Κ. 163 41 – ΤΗΛ. 210.99.21.292 – FAX.210.99.61.787 • E-Mail: antoniouxr@tee.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 43ος - Αρ. φύλλου 212 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020 • Τιμή Φύλλου: 1.25 €

το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ ΣΤΗ ΦΤΕΡΗ

Στις 22/08/2020, ο Δήμαρχός μας επισκέφτηκε τη Φτέρη και συζήτησε τα προβλήματα του Οικισμού με τον Πρόεδρο της Τοπικής Κοινότητας Κων/νο Γιώτη, τον Πρόεδρο του Πολ. Συλλόγου «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» Χρήστο Αντωνίου, και τον Αντιπρόεδρο του Συλλόγου Βας. Αναστασόπουλο και άλλων κατοίκων.

1. Φωτισμός Πλατείας (επισκευή)
2. Επισκευή ετοιμόρροπων τουαλετών που δεν χρησιμοποιούνται πλέον
3. Επέκταση περίφραξης του αυλείου χώρου του Δ. Σχολείου στα όρια με το Νεκροταφείο και τοποθέτηση συρόμενης πόρτας (για να μην φαίνονται τα μνήματα από την πλατεία)

συνέχεια στη σελ. 3

Ο Άραχθος «τρώει» το Ξεροβούνι

του Χρήστου Μέγα

Κάτω το ποτάμι και πάνω δεξιά το χωριό Δαφνωτή Άρτας

Ακριβώς πριν 6 χρόνια (1/2/2015) κατέρρευσε το ιστορικό Γεφύρι της Πλάκας. Αυτές τις ημέρες οι κάτοικοι ενός γειτονικού χωριού, της γραφικής Δαφνωτής, νιώθουν πραγματικά να χάνουν το έδαφος κάτω από τα πόδια τους. Μια ολόκληρη πλαγιά ροβόλησε στον Άραχθο, τροποποιώντας τον ρου του ποταμιού. Θα πείτε είναι φυσικά φαινόμενα. Όπως η κατάρρευση του Γεφυριού δεν ήταν φυσικό φαινόμενο, παρά επιταχυνόμενο αποτέλεσμα της χρόνιας αδιαφορίας των αρχών, έτσι και η δεξιά πλευρά του Αράχθου χάνεται μέρα με την ημέρα προς το ποτάμι γιατί δεν γίνονται όλα όσα οι επιστήμονες έχουν επισημάνει. Είναι το «έργο» των δικών μας παραλείψεων και της ενδημικής αδιαφορίας... Ο παππούς μου είχε ένα λόγγο με πλατάνια στο έμπα του Μονολιθίου, για τις σκεπές των σπιτιών της οικογένειας. Τώρα ο μισός βρίσκεται 500 μέτρα πιο κάτω και ο υπόλοιπος στην κοίτη του Αράχθου ή στον βυθό του Αμβρακικού.

συνέχεια στη σελ. 4

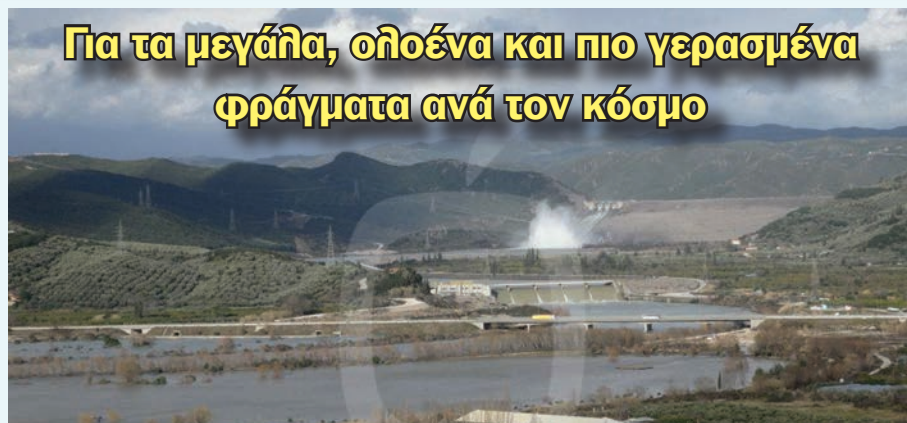
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ SOS ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Πολλά από τα μεγάλα φράγματα νερού στη Γη γερνάνε πια και αποτελούν ένα νέο παράγοντα κινδύνου, σύμφωνα με μία νέα μελέτη από το Ινστιτούτο για το Νερό, το Περιβάλλον και την Υγεία του Πανεπιστημίου των Ηνωμένων Εθνών, αναφέρει το ΑΠΕ. Τα περισσότερα από τα 58.700 μεγάλα υδροηλεκτρικά φράγματα ανά τον κόσμο, τα οποία έχουν κατασκευασθεί μεταξύ 1930 και 1970, σχεδιάστηκαν για να διαρκέσουν 50 έως 100 χρόνια, συνεπώς συνιστούν σταδιακά έναν αναδυόμενο καθόλου αμελητέο κίνδυνο, σύμφωνα με τους ερευνητές.

Η έρευνα εκτιμά ότι έως το 2050, πάνω από το μισό του παγκόσμιου πληθυσμού θα ζει κάτω από δεκάδες χιλιάδες γερασμένα μεγάλα φράγματα. «Πρόκειται για έναν αναδυόμενο παγκόσμιο κίνδυνο, στον οποίο δεν έχουμε δώσει ακόμη προσοχή. Ο κίνδυνος από τα φράγματα μεγαλώνει χρόνο με το χρόνο, δεκαετία με τη δεκαετία», προειδοποίησε ο διευθυντής του ινστιτούτου, Βλαντιμίρ Σμάκτιν. Όπως ανέφερε, «ένα μεγάλο τσιμεντένιο φράγμα 50 ετών, πιθανότατα θα αρχίσει να εμφανίζει σημάδια γήρανσης».

συνέχεια στη σελ. 4

Για τα μεγάλα, οδοένα και πιο γερασμένα φράγματα ανά τον κόσμο

Αποψη του φράγματος Πουρναρίου I και II και της τεχνητής λίμνης στο Πουρνάρι Άρτας και το φράγμα ΙΜΑΡΕΤ (Ταμειωτήρας νερού) το οποίο επεται των υδροηλεκτρικών φραγμάτων I και II. Κάτω, η ΙΟΝΙΑ ΟΔΟΣ.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΑΝΘΡΑΚΕΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ Οι δρόμοι στα Λαγκάδια Κεντρικού Η ιστορία επαναλαμβάνεται...

1. Στις 27/12/2017 ο Δήμος Κεντρικών Τζουμέρκων δημοπράτησε το έργο «Βελτιώσεις βατότητας οδών Τ.Κ. Κεντρικού». Μεταξύ άλλων στη μελέτη – Δημοπρασία αναφέρονταν και η τσιμεντόστρωση μικρού τμήματος μήκους 50 μ. στο μικρό ρέμα Κομζιά (από Σπίτι Βασ. Ι. Αναστασόπουλου έως σπίτι Βαγγέλη Χρ. Κομζιά) του δρόμου Καραβίδα – Μητσέικα. Συγκεκριμένα, στη μελέτη αναφέρονταν: Οικισμός Λαγκάδια - θέση Κομζιά: Τσιμεντόστρωση από οπλισμένο σκυρόδεμα κατηγορίας C16/20 με πλέγμα T192, μήκους 50,00m, πλάτους 3,50m και πάχους 0,15m.

Ανάδοχος του έργου ήταν ο Στεφάνου Φώτιος.

Η εργολαβία τελείωσε στις 31/12/2019 αφού πήρε και παράταση, αλλά το εν λόγω τμήμα ουδέποτε κατασκευάστηκε...

Η κατάπτωση στο πέταλο στη θέση «Πλακανίθρα». Κάτω το ρέμα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

2. Η περιφέρεια Ηπείρου στο έργο «ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΤΕΤΡΑΚΩΜΟΥ – ΦΡΑΞΟΥ – ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ», προϋπολογισμού 3.430.000,00€ που ανέλαβε η τεχνική εταιρεία ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Τ.Ε.Β.Ε. Εντάχθηκε ως συμπληρωματικό έργο και η αποκατάσταση βατότητας μικρού τμήματος μήκους 430 μ. από Αναστασοπουλείκα μέχρι Αηλιά μέσω της τσιμεντένιας γέφυρας Κομζιά – Πάνου, λόγω της επικινδυνότητας, αφού ήδη θρηνήσαμε θύματα. (Την πλήρη μελέτη εφαρμογής συνέταξε αφίλοκερδώς ο Τοπογράφος Μηχανικός, γαμπρός του Τάσου Αναστασόπουλου) Σήμερα, από πληροφορίες που έχουμε, η εργολαβία βρίσκεται εν εξελίξει και η ανάδοχος εταιρεία «ΕΓΝΑΤΙΑ ΑΤΕ» δεν προτίθεται να κατασκευάσει το εν λόγω υποέργο!

Τελικά ποιος κυβερνάει αυτόν το τόπο;

Αλήθεια, ποιος κοροϊδεύει τους αγανακτισμένους κατοίκους;

συνέχεια στη σελ. 5

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41
E-Mail: antoniouxr@tee.gr
Τηλ.: 210 9921292 - Fax: 2109961787

ΧΡΟΝΟΣ 43ος - Αρ. φύλλου 212
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Ι. Αντωνίου
Τηλ.: 210 9921292

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.Α.Π.
Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41
Email : antoniouxr@tee.gr
FAX : 210. 99.61.787

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Χρήστος Ι. Αντωνίου
Τηλ.: 210 9921292

Αντιπρόεδρος: Βασίλης Αναστασόπουλος
Τηλ.: 697.47.65.865

Γεν. Γραμματέας: Γεώργιος Κ. Γιώτης
τηλ.: 693.24.26.893

Ταμίας: Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη
τηλ.: 697.20.90.800

Ειδικός Γραμματέας: Νικόλαος Γεωργογιάννης
τηλ.: 697.28.42.102

Δημόσιες Σχέσεις:

Μαρία Αράπη, τηλ.: 690.85.59.975

Τασούλα Ρακοπούλου, τηλ.: 697.22.82.573

Σελιδοποίηση-Εκτύπωση:

RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΤΕ: GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632

ALPHA: GR9001403610361002101066111

EUROBANK: GR95 0260 0190 0005 3010 1291505

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ/ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ 2685 360217

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ-ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ 2685 360213

ΥΔΡΕΥΣΗ-ΟΔΟΠΟΪΑ 2685 360212

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ 2685 360214

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ 2685 360225

ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟ 2685 360217

ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ 26850 22221-3

ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ 26850 22216

ΟΤΕ 26850 22212

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ 26850 22288

ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ 26850 22584,

22224, 22243

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ 26850 22615

ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ &

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ 26850 22644,

6972 194054

ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ 26810 27348

210-5133139

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ 26810 28030

RAFTING-VIA NATURA

(ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ) 26850 31200

6972 223574

6979 419773

ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ

ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ 6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ & ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

• **ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ 6972 240257

• **ΚΡΥΟΝΕΡΙ**

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 26850 71219

ΣΦΗΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ 26850 71965

• **ΝΑΖΑΙΟΙ**

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ 26850 71391

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Χ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ 26850 71247

• **ΦΤΕΡΗ**

ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ 6934 292710

TAXI

• **ΚΥΨΕΛΗ**

ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ 26850 71328,

6972756998

• **ΡΟΔΑΥΓΗ**

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ 26830 71385,

6944513727

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ 6976756826

ΚΟΡΔΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ 6974817606

ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ 6946 241007

ΜΥΛΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

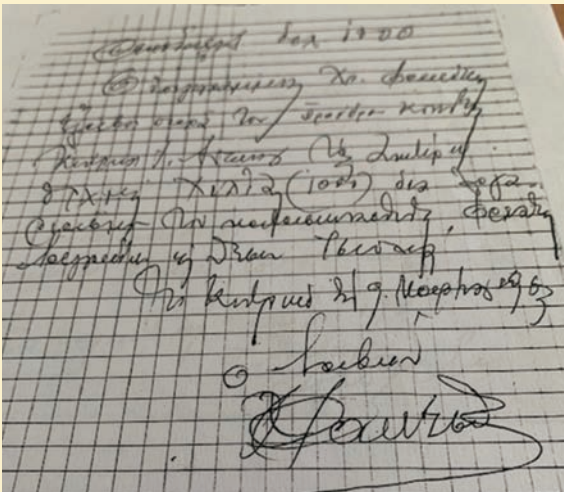
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΒΟΛΑΣ 6979 519620

Τιμή Φύλλου: 1.25 €

Για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι

Επιδοτήσεις για βρύσες και πηγάδια εν έτει 1963

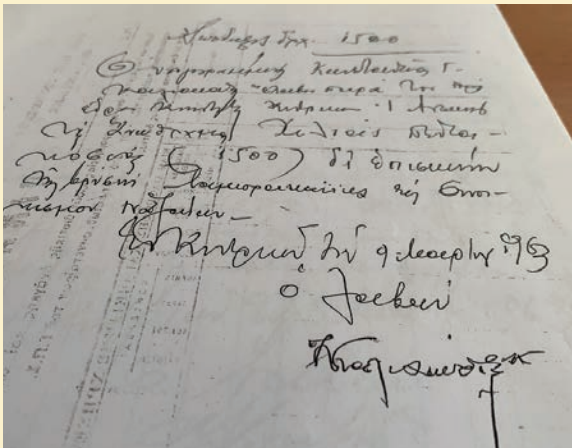
Από το προσωπικό αρχείο του αείμνηστου προέδρου της Κοινότητας Κεντρικού Γιάννη Κ. Αντωνίου

Απόδειξις δρχ. 1000

Ο υπογεγραμμένος Χρ. Φακίτσας έλαβον παρά του προέδου Κοινό-
τητος Κεντρικού Ι. Αντωνίου τας ανωτέρω δραχμάς χιλίας (1.000)
δια λογαριασμόν του κατασκευασθέντος φρεατίου Λαγγαδιών εις
θέσιν Τσολιά.

Εν Κεντρικώ τη 9η Μαρτίου 1963
ο λαβών Χ. Φακίτσας

Απόδειξις δρχ. 1500

Ο υπογεγραμμένος Κωνσταντίνος Γ. Καλιακάτσος έλαβον
παρά του προέδου Κοινότητος Κεντρικού Ι. Αντωνίου τας
ως άνω δραχμάς χιλίας πεντακοσίας (1.500) δι' επισκευήν
της βρύσης εις θέσιν Λαμπρακαίικα του συνοικισμού Να-
ζαίων.

Εν Κεντρικώ τη 9η Μαρτίου 1963
ο λαβών Κ. Καλιακάτσος

Λαογραφικό μουσείο Ανεμορράχης Κεντρικών Τζουμέρκων

Σε απόσταση 47 χιλιομέτρων από την Άρτα, στο ημιορεινό
χωριό των Κεντρικών Τζουμέρκων, την Ανεμορράχη, άγνω-
στο για τους περισσότερους, υπάρχει ένα μικρό Λαογραφικό
Μουσείο.

Η αδελφότητα Ανεμορραχιωτών με έδρα την Αθήνα, κατάφερε να
υλοποιήσει μια ιδέα πολλών ετών, αναζητώντας στέγη για την
ίδρυση και την τοποθέτηση των αντικειμένων τα οποία συλλέχθη-
καν και καταγράφηκαν από τον τότε πρόεδρο της αδελφότητας
κύριο Νικόλαο Καραμπάλη και τους κατοίκους του χωριού.

Μια παλιά αίθουσα του σχολείου, που παλαιότερα και ενώ ήταν
εν λειτουργία το σχολείο χρησιμοποιείτο ως αίθουσα σχολικού
συσσιτίου, παραχωρήθηκε για τον σκοπό αυτής της δημιουργίας.
Μια προσπάθεια που ξεκίνησε το 2007, πήρε σάρκα και οστά με
τα εγκαίνια του Λαογραφικού Μουσείου της Ανεμορράχης τον δε-
καπενταύγουστο του 2012.

Σε ένα μικρό αλλά άριστα διαμορφωμένο χώρο, στεγάζονται αντι-
κείμενα του παρελθόντος, αντικείμενα με ιστορία, η πολιτιστική
μας κληρονομιά προς του νεότερους, οι οποίοι ούτε καν γνωρί-
ζουν πόσο δύσκολη ήταν η ζωή εκείνη την εποχή και τι μέσα χρη-
σιμοποιούσαν οι προγονοί τους για να επιζήσουν και να θρέψουν
τις οικογένειές τους.

Η κάθε γωνιά του Μουσείου έχει δημιουργηθεί με εκθέματα που
χωρίζονται ανά κατηγορίες (Εθνική και πολεμική γωνιά, γωνιά οι-
κιακής χρήσεως, σχολική γωνιά, αγροτική γωνιά, φωτογραφίες
κλπ.).

Μέσα από τα εκθέματα ζωντανεύουν εικόνες του παρελθόντος
που αξίζει κανείς να βιώσει.

Σκοπός του άρθρου αυτού είναι να γίνει ευρύτερα γνωστό το Λα-
ογραφικό Μουσείο της Ανεμορράχης και να προστεθεί στη λίστα
με τα άλλα Μουσεία των Κεντρικών Τζουμέρκων ως πόλος έλξης,
να ανοίξει τις πόρτες του όχι μόνο σε όσους κατοικούν στο χωριό
αλλά και στους επισκέπτες των Τζουμέρκων και να προσθέσει ένα
έστω μικρό λιθαράκι στην κληρονομιά αυτού του τόπου.

Το Μουσείο λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, κατόπιν
συνεννοήσεως με τον κύριο Νικόλαο Καραμπάλη τηλ.:
6944208048 και την κυρία Ιωάννα Σκαλτσογιάννη τηλ.: 698
0855810.

Κείμενο – Φωτογραφίες: ΚΑΘ'ΥΝ ΚΡΑΙΤΟΝ ΤΡΙΑΝΤΟΥ

Πηγή: periodikostep.gr

Ειδήσεις της περιοχής μας

Το δημοτικό σχολείο Βαθυκάμπου

Το πρόβλημα που με απασχολεί είναι να βρεθεί η φωτογρα-
φία του αείμνηστου Γιώργου Αράπη, δασκάλου, να προχω-
ρήσουμε την ιστορία του. Με τον Γιώργο Αράπη στην πρώ-
τη τάξη μου, μας δίδαξε ένα μήνα και μετά πήγε στη Ράμμια. Στη
συνέχεια, είχαμε δάσκαλο τον αείμνηστο Κώστα Σιαφαρίκα. Θα

παρακαλέσω τα παιδιά των αναγνωστών που έφυγαν από τη ζωή
οι γονείς τους: Ντίνος Αναγνωστάκης, Παπακίτσος, Αντρέας Γ.
Μπαρτζώκας, αείμνηστοι. Ο πατέρας μου στα γράμματα ήταν τρί-
της σχολαρχείου. Εκείνα τα χρόνια είχαν αξία τα χωράφια. Οι κά-
τοικοι πήγαιναν στον δάσκαλο να μετρήσει τα στρέμματα. Ο
Γιώργος Αράπης τον φώναζε: Δημήτρη Μάνο, τα χωράφια θα τα
μετράς εσύ εδώ και στη Ράμμια.

Χρήσιμες γνώσεις

ΤΟ ΡΟΥΣΦΕΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ!!!

Καθώς ένας χωρικός στη Χίο έσκαβε το χωράφι του βρήκε μια μαρμαρίνη πλάκα γεμάτη χώματα, πέτρες και ξύλα. Φοβήθηκε ότι κάτι αρχαίο ήταν το εύρημά του και αμέσως σκέφθηκε να φωνάξει την Αστυνομία. Ένας γείτονας ο Ηλίας Ηλιάδης, καπετάνιος του λέει: Κάτσε Νίκο και μην πανικοβάλλεσαι. Θα φωνάξουμε την Αρχαιολογία. Πράγματι πήγαν οι Αρχαιολόγοι, σκούπισαν με μεγάλη προσοχή την επιφάνεια και φυσικά είδαν την Ελληνική Μεγαλογράμματη. Η ελληνική γλώσσα είναι η μόνη γλώσσα από τους προ Χριστού αιώνες που δεν έχουν αλλάξει τα γράμματα και ευκρινώς διαβάζονται. Με τον καιρό τι απεδείχθη; Τι ήταν αυτή η πλάκα; Ήταν ένα γράμμα που έστειλε ο Μέγας Αλέξανδρος. Από το 330-320 π.Χ. στους Χιώτες που παρακάτω αναφέρω με ένα μικρό ιστορικό για τις επιγραφές που αποτελούν με το περιεχόμενό τους αποδεικτικά στοιχεία για την ιστορία της Ελλάδος με τους γειτονικούς λαούς.

Οι Επιγραφές της Αρχαιότητας

Είναι ευτύχημα ότι στη Χίο έχουν βρεθεί πάμπολλες, και μεταξύ αυτών σημαντικές επιγραφές.

Έχουμε στη διάθεσή μας, πλείστα όσα στοιχεία, τα οποία συμπληρώνουν τις γνώσεις μας για την αρχαία ιστορία της, γνώσεις που πηγάζουν από τους Αρχαίους συγγραφείς και τη μελέτη των αρχαιολογικών καταλοίπων. Οι επιγραφές παρέχουν πληροφορίες για την αρχαία διάλεκτο, τόσο της Χίου, όσο και της υπόλοιπης Ελλάδας.

Μαθαίνουμε ονόματα της Χίου, την πολιτική και φυλετική οργάνωσή τους, τη λατρεία στους θεούς, τους αγώνες προς τιμήν των διάφορων θεοτήτων, τις σχέσεις με δυνάμεις που κυριάρχησαν για μικρότερα και μεγαλύτερα διαστήματα στον Αρχαίο κόσμο (Αθήνα-Μακεδονία-Ρώμη) με άλλες πόλεις κράτη, καθώς και με τα ελληνιστικά βασίλεια.

Στις παλαιές κοινωνίες η μνήμη των ανθρώπων εκτεινόταν πίσω στο παρελθόν πολύ περισσότερο απ' όσο στις σύγχρονες. Η προφορική παράδοση ήταν το κύριο μέσο για τη διατήρησή της. Βρέθηκαν επιγραφικές μαρτυρίες που αφορούν ευθέως στον Μέγα Αλέξανδρο, σώζονται ελάχιστες.

Κατά ευτυχή συγκυρία δυο σημαντικότερα κείμενα, γνωστά ήδη από μακρού χρόνου στην επιστήμη, βρέθηκαν στη Χίο, ενώ το (1/3) ένα τρίτο εντοπίστηκε προσφάτως. Μάλιστα το υπ' αριθμόν 39 είναι ακέραιο, πρόκειται για επιστολή του ίδιου Βασιλέως Αλεξάνδρου προς το δήμο της Χίου, και χρονολογείται το 332 π.Χ. Ο Βασιλεύς απαιτεί να επανέλθουν οι πολιτικοί εξόριστοι, ορίζει τον τρόπο επιλύσεως των ζητημάτων που θα προκύψουν από την επάνοδό τους, αποκαθιστά το δημοκρατικό πολίτευμα στη Χίο, και διατάσσει την εκλογή νομοθετών, οι οποίοι θα συντάξουν νέους νόμους και θα διορθώσουν τους παλαιούς, καθορίζει τις υποχρεώσεις των Χίων προς τον ίδιο και επιβάλλει την παραμονή Μακεδονικής φρουράς στο νησί, όσο είναι αναγκαίο.

Η δεύτερη επιστολή του Μ. Αλεξάνδρου προς τους Χίους, αριθμ. 68 το 332 π.Χ. Αναφέρεται στις δίκες των φιλοπερσών προδοτών.

Έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, διότι ενώ πρόκειται περί επιστολής δημοσίου χαρακτήρος που αφορά τα κακώς πράγματα, θίγει και ένα προσωπικό ζήτημα. Ο Αλέξανδρος ζητά από τους Χίους να δείξουν επιείκεια για ένα φίλο του, ασφαλώς Χίο, ο οποίος κατηγορείται για φιλοπερσική στάση. Για να στηρίξει το αίτημά του, προβάλλει την υπέρ του Δήμου των Χίων δράση του ευνοούμενού του.

Αράπη-Καραγιάννη Βασιλική

Όταν η Άρτα είχε ποτάμι

Ηθέα από τη Μονή προς Βορρά με την κοίτη του Αράχθου, όταν αυτή κατελάμβανε τον μισό κάμπο και "έγλυφε" τον δρόμο προς το Κομμένο, κάτω από το ιστορικό μοναστήρι. Στο βάθος διακρίνεται η ολοκαίνουργια -τότε- νέα οδική γέφυρα, κοντά στο ιστορικό γεφύρι της Άρτας.

Η φωτογραφία είναι από τη σελίδα "Παλιές Φωτογραφίες Άρτας"

Άρτα - Μοναστήρι Κάτω Παναγιάς, γύρω στα 1965

Ευγενία Ζαχαρή-Κωσταθασίλη

Η στήλη της υγείας

Κακοήθεις όγκοι παγκρέατος

Οι κακοήθεις όγκοι του παγκρέατος είναι σπάνιοι όγκοι με κακή πρόγνωση. Ο συνηθέστερος τύπος είναι το αδενοκαρκίνωμα του παγκρέατος, το οποίον προέρχεται από τα κύτταρα των πόρων του αδένα. Το νεόπλασμα αυτό δίνει πρώιμα μεταστάσεις τόσο σε επιχώριους λεμφαδένες όσο και σε απομακρυσμένα όργανα (π.χ. ήπαρ) και μόνο το 10% αυτών των όγκων είναι ογκολογικά χειρουργήσιμοι κατά τη στιγμή της αρχικής τους διάγνωσης.

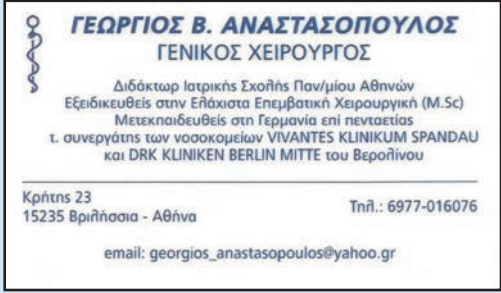
Τα συμπτώματα που αναφέρουν συχνότερα οι ασθενείς είναι ακαθόριστοι κοιλιακοί πόνοι, ανορεξία, απώλεια βάρους και κόπωση. Όταν το νεόπλασμα αναπτύσσεται στην κεφαλή του παγκρέατος όπου και αποφράσσει το χοληδόχο πόρο, τότε το κύριο σύμπτωμα είναι ο ίκτερος και ο κνησμός.

Η τοπική επέκταση της νόσου αλλά και η ύπαρξη πιθανών απομακρυσμένων μεταστάσεων ελέγχεται κυρίως με αξονική και μαγνητική τομογραφία.

Η πλήρης ίαση από έναν κακοήθη όγκο παγκρέατος μπορεί να επιτευχθεί μόνο μετά από την πλήρη χειρουργική αφαίρεση του όγκου. Όλες οι άλλες μη χειρουργικές θεραπείες έχουν ρόλο επικουρικό ή παρηγορικό στην αντιμετώπιση του καρκίνου του παγκρέατος.

Μετά την ολοκλήρωση των εργαστηριακών και απεικονιστικών εξετάσεων ο χειρουργός θα θέσει την ένδειξη της χειρουργικής θεραπείας και το είδος αυτής. Ακολουθεί η ενημέρωση του ασθενούς σχετικά με τις λεπτομέρειες, τις πιθανές επιπλοκές και συνέπειες του χειρουργείου. Μετά ο ασθενής εκτιμάται ακολούθως από τον αναισθησιολόγο και διενεργούνται πρόσθετες εξετάσεις ώστε να εξακριβωθεί ο ακριβής εγχειρητικός και αναισθησιολογικός κίνδυνος.

Σκοπός της επέμβασης είναι η πλήρης αφαίρεση του όγκου και των οδών λεμφικής απορροής του. Ανάλογα με την εντόπιση του όγκου, διενεργούνται διαφόρων ειδών εκτομές παγκρέατος. Συνήθως πρόκειται για εκτεταμένες και βαριές επεμβάσεις με υψηλή νοσηρότητα που απαιτούν μακρά και περίπλοκη νοσηλεία. Η χειρουργική αφαίρεση μεταστάσεων από άλλα απομακρυσμένα όργανα στην περίπτωση του αδενοκαρκινώματος του παγκρέατος δεν προσφέρει κανένα ογκολογικό όφελος στον ασθενή και η νόσος θεωρείται χειρουργικά ανίατη. Αντιθέτως, οι νευροενδοκρινικοί όγκοι του παγκρέατος έχουν καλύτερη πρόγνωση σε σχέση με το αδενοκαρκίνωμα και μπορούν να χειρουργηθούν ακόμα και με την ύπαρξη απομακρυσμένων μεταστάσεων, ενώ ανταποκρίνονται ικανοποιητικά στη στοχευμένη συστηματική θεραπεία με οκτρεοτίδιο. Μετά την ολοκλήρωση της ιστολογικής εξέτασης κάθε περίπτωσης θα αποφασιστεί στο ογκολογικό συμβούλιο η περαιτέρω ογκολογική θεραπεία και παρακολούθηση.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ ΣΤΗ ΦΤΕΡΗ

συνέχεια από την 1η σελίδα

4. Τοποθέτηση 5 φωτιστικών LED στον Αύλειο χώρο του Δημοτικού Σχολείου. Επίσης έκανε αυτοψία στο Πολιτιστικό κέντρο «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» και το Ιατρείο (πολύ ωραίο! είπε) το οποίο παραδόθηκε από τον «ΑΡΑΧΘΟ» το 2015 όταν έγιναν και τα εγκαίνια.
5. Επίσης συζήτησε το θέμα της άρδευσης του Οικισμού από το ποτάμι, μέσω του υπάρχοντος αντλητικού συγκροτήματος στα Μανέικα δίπλα στο ποτάμι και επίσης του υπάρχοντος αρδευτικού αύλακος για το πότισμα των δένδρων της πλατείας και των καφενείων που κοντεύουν να ξεραθούν, αλλά και των κτημάτων χωρίς να χρησιμοποιείται το πολύτιμο νερό της ύδρευσης.
6. Τέλος, συζήτησε το θέμα της ύδρευσης του οικισμού και των προβλημάτων που παρουσιάζονται κυρίως τους θερινούς μήνες λόγω του ποτίσματος των κήπων κλπ από το δίκτυο ύδρευσης.

Ο Δήμαρχος σημείωσε στο μπλόκ όλα τα παραπάνω και υποσχέθηκε την επίλυσή τους.

Ίδωμεν!

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ SOS ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ Για τα μεγάλα, ολοένα και πιο γερασμένα φράγματα ανά τον κόσμο

συνέχεια από τη σελίδα 1

Η «χρυσή» εποχή των φραγμάτων στην Ευρώπη και στις άλλες ανεπτυγμένες χώρες, ήταν στις δεκαετίες του 1960 και 1970. Επειδή έχει έκτοτε μειωθεί δραστικά ο αριθμός των νέων μεγάλων φραγμάτων που βρίσκονται υπό κατασκευή ή σχεδιασμό, το παγκόσμιο δυναμικό των φραγμάτων γερνάει συνεχώς. Χάρη στην έμφαση στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (αιολική, ηλιακή κ.ά.), πολλά από τα σχεδιαζόμενα φράγματα πιθανώς δεν θα κατασκευαστούν ποτέ, καθώς δεν αναμένεται να υπάρξει άλλη κατασκευαστική «επανάσταση» στα φράγματα.

Αν ένα φράγμα έχει σχεδιαστεί καλά, έχει κατασκευαστεί σωστά και συντηρείται κανονικά, τότε μπορεί εύκολα να παραμείνει λειτουργικό για έναν τουλάχιστον αιώνα. Το πρόβλημα όμως είναι ότι αρκετά από τα μεγάλα φράγματα στον πλανήτη δεν πληρούν κάποια - ή κάποιες - από αυτές τις τρεις προϋποθέσεις. Δεκάδες έχουν υποστεί σημαντικές ζημιές ή και κατάρρευση κατά τις δύο τελευταίες δεκαετίες, από τις ΗΠΑ μέχρι την Ινδία, τη Βραζιλία και το Αφγανιστάν.

Ο αριθμός των προβληματικών φραγμάτων αυξάνεται κάθε χρόνο και ο κίνδυνος επιτείνεται λόγω της κλιματικής αλλαγής, η οποία έχει κάνει πιο συχνές τις καταρρακτώδεις βροχοπτώσεις και τις πλημμύρες, με αποτέλεσμα να αυξάνεται ο κίνδυνος υπερχειλίσσης των φραγμάτων, αλλά και διάβρωσής τους. Εκτός από τον κίνδυνο για τους πληθυσμούς στα κατάντη των υδροηλεκτρικών φραγμάτων, τα τελευταία γίνονται λιγότερο αποτελεσματικά και στην παραγωγή ηλεκτρισμού.

Η μελέτη, αν και θεωρεί σπάνια μια μεγάλης κλίμακας καταστροφή σε ένα φράγμα, επισημαίνει την πρόκληση να αυξηθούν οι προσπάθειες συντήρησης των φραγμάτων (που εκ των πραγμάτων γίνονται μια ολοένα πιο δαπανηρή διαδικασία) και παράλληλα να τεθούν εκτός λειτουργίας μια σειρά από φράγματα που κρίνονται πλέον μη ασφαλή ή δυσλειτουργικά - ένα φαινόμενο που κερδίζει έδαφος στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ. Όμως μέχρι σήμερα, λίγα μεγάλα φράγματα έχουν πάρει «σύνταξη», συνεπώς δεν υπάρχει αρκετή σχετική τεχνογνωσία. Ο «παροπλισμός» ακόμη κι ενός μικρομεσαίου φράγματος, απαιτεί εργασίες ετών, αν όχι δεκαετιών. Στην Ινδία, 64 μεγάλα φράγματα θα έχουν ηλικία τουλάχιστον 150 ετών το 2050. Στη Βόρεια Αμερική και στην Ασία υπάρχουν ήδη περίπου 2.300 εν λειτουργία φράγματα που έχουν ηλικία άνω των 100 ετών και 16.000 που είναι 50 έως 100 ετών. Στην Ευρώπη, εκτιμάται ότι περίπου ένα στα δέκα μεγάλα φράγματα έχει ηλικία πάνω από έναν αιώνα.

Παγκοσμίως εκτιμάται ότι 7.000 έως 8.300 κυβικά χιλιόμετρα νερού βρίσκονται παγιδευμένα πίσω από μεγάλα φράγματα, αρκετά για να σκεπάσουν σχεδόν όλο τον Καναδά κάτω από ένα μέτρο νερού. Σχεδόν το 50% της παγκόσμιας ροής των ποταμών εμποδίζεται από φράγματα, κάτι που δημιουργεί αυξανόμενες περιβαλλοντικές και κοινωνικές ανησυχίες, πέρα από εκείνες για την ασφάλεια. Το 93% των μεγάλων φραγμάτων (τέτοια θεωρούνται όσα έχουν ύψος τουλάχιστον 15 μέτρων ή όγκο νερού τουλάχιστον τρία εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού) βρίσκονται σε μόνο 25 χώρες, με την «πρωταθλήτρια» Κίνα να διαθέτει το 40% του συνόλου (σχεδόν 24.000). Πάνω από τα μισά φράγματα του κόσμου (το 55% ή συνολικά 32.716) βρίσκονται σε μόνο τέσσερις χώρες της Ασίας: Κίνα, Ινδία, Ιαπωνία και Ν.Κορέα.

πηγή: TEE Newsletter

Πρόταση τουριστικής αξιοποίησης της Λίμνης Πουρναρίου

Με πρωτοβουλία του προέδρου του Επιμελητηρίου Άρτας κ. Ιωάννη Γκολομάζου και της Συντονιστικής Επιτροπής της «Ομάδας Πρωτοβουλίας Πολιτών για την Αξιοποίηση της Παραλίμνιας περιοχής Φράγματος Πουρναρίου» θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 6 Φεβρουαρίου 2021 στις 11.00 το πρωί τηλεδιάσκεψη με θέμα «Αξιοποίηση της Τεχνητής Λίμνης του Φράγματος Πουρναρίου και της παραλίμνιας περιοχής.

Στην τηλεδιάσκεψη έχουν κληθεί να συμμετάσχουν ο Υφυπουργός Ψηφιακής Πολιτικής κ. Γιώργος Στύλιος, οι βουλευτές Άρτας κα Ολγα Γεροβασίλη και κ. Χρήστος Γκόκας, ο Περιφερειάρχης Ηπείρου κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης, ο Αντιπεριφερειάρχης ΠΕ Άρτας κ. Βασίλης Ψαθάς, οι Θεματικοί Αντιπεριφερειάρχες κ. Ιωάννης Κατέρης και κα Αναστασία Σίμου, οι Δήμαρχοι Αρταίων κ. Χρήστος Τσιρογιάννης, Γ. Καραϊσκάκη, κ. Περικλής Μίγδος, Κ.Τζουμέρκων, κ. Χρήστος Χασιάκος και Ν. Σκουφά, κα Ροζίνα Βαβέτση, οι Περιφερειακοί σύμβουλοι Άρτας και οι επικεφαλής όλων των παρατάξεων των Δήμων της ΠΕ Άρτας.

Στόχος ο συντονισμός και η συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης, των βουλευτών του Επιμελητηρίου και των ενεργών πολιτών της Άρτας για την εκπόνηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου ανάπτυξης, διαχείρισης και ανάδειξης της τεχνητής λίμνης και της παραλίμνιας ζώνης, καθώς και η αναζήτηση και εξασφάλιση των απαιτούμενων από ευρωπαϊκά & εθνικά κονδύλια.

Κοινή πεποίθηση της πλειοψηφίας των επικεφαλής

των φορέων της περιοχής, όπως αυτή προέκυψε από τις διερευνητικές συναντήσεις, που πραγματοποίησε η Ομάδα Πρωτοβουλίας Πολιτών το προηγούμενο διάστημα, με βουλευτές και δημάρχους της περιοχής είναι πως κατ' αρχάς θα πρέπει να υποβληθεί Κοινή Πρόταση στο νέο ΕΣΠΑ ή το Ταμείο Ανάκαμψης, για την χρηματοδότηση Ολοκληρωμένης μελέτης και των απαιτούμενων έργων υποδομής για την εξασφάλιση της προσβασιμότητας στην παραλίμνια περιοχή, την αξιοποίηση του φυσικού περιβάλλοντος, την καλύτερη διαχείριση των παραγωγικών πόρων της περιοχής (π.χ. υδροδότηση) την ανάδειξη και τουριστική αξιοποίηση της λίμνης Πουρναρίου.

Με δεδομένο το ιδιαίτερο φυσικό κάλλος της λίμνης και της παραλίμνιας ζώνης και των ιδιαίτερων κλιματολογικών συνθηκών, που επικρατούν στην περιοχή, ο τόπος θα μπορούσε να αναδειχθεί σε έναν νέο φυσιολατρικό- τουριστικό προορισμό με υπερτοπικό χαρακτήρα και να συμβάλλει τα μέγιστα στην τόνωση της τοπικής οικονομίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Διόροφη οικία πάνω από την πλατεία Ναζαίων Κεντρικού, σε τιμή ευκαιρίας. Ο τυχερός θα έχει θέα προς Ξεροβούνι, Άραχθο ποταμό, λίμνη Πουρναρίου, Κορφοβούνι και Χελώνα. Γίνονται ευκολίες.

Πληροφορίες: Βασίλης Αναγνωστάκης ☎ 6937862812

Ο Άραχθος «τρώει» το Ξεροβούνι

συνέχεια από τη σελ. 1

Στην Πλατανούσα, σαν χαίνουσα πληγή και θεία απειλή για τις (περιβαλλοντικές) βλασφημίες των ανθρώπων, αιωρείται στο βράχο πάνω από τον δρόμο το Ιερό της Αγίας Παρασκευής, καθώς το καθολικό του Ναού βρέθηκε πριν περίπου 60 χρόνια στο Ποτάμι.

Ο μοναδικός, δυστυχώς, δρόμος προς το Τζουμέρκα, μετά τη Ροδαινή βυθίζεται κάθε λίγο και λιγάκι από τα υπόγεια ύδατα που κατατρώνει εσωτερικά τα σαθρά εδάφη των ριζών του Ξεροβουνίου.

Ίσως η φύση παρενέβη αδηφάγα περισσότερο στην δυτική όχθη, που με επιμονή κατατρώνει ο Άραχθος εδώ και δεκαετίες, αλλά και στο Τζουμέρκο απέναντι δεν είναι λίγα τα προβλήματα. Η διάβρωση είναι αποτέλεσμα της εγκατάλειψης από τους ανθρώπους, αυτού που συντηρούσαν τον τόπο με τις πεζούλες και την αξίνα, αλλά υποβοηθήθηκε και από την αδιαφορία των υπευθύνων. Οι μελέτες του ΙΓΜΕ και της ΔΕΗ για την διευθέτηση της κοίτης και οι αποστραγγιστικές παρεμβάσεις στην Ανατολική πλευρά του Ξεροβουνίου αραχνιάζουν στους φωριαμούς της Διοίκησης.

«Να μην έχουμε την τύχη του Γεφυριού» είναι η φωνή αγωνίας του δραστήριου Προέδρου του χωριού Γιώργου Παίδαρου. Θα πείτε το Γεφύρι ξανάγινε. Δεν είναι το ίδιο. Ούτε κάθε φορά θα επιδεικνύουμε την ίδια αδιαφορία αναμένοντας, δήθεν, άλλο αποτέλεσμα από την καταστροφή...

Όμως εδώ, πέραν της ιστορίας, έχουμε και ανθρώπους, υπάρχει ο κίνδυνος αφανισμού ολόκληρων οικισμών, να βρεθεί όλος αυτός ο όγκος χωμάτων στο Πουρνάρι, να διαλυθεί το υπόγειο αλάτι και να κάνει το Αμβρακικό νεκρά θάλασσα...

Γι αυτό και δεν αρκεί να προσευχόμαστε να σταματήσει να βρέχει. Ο Θεός θα κάνει την δουλειά του, αρκεί εμείς με την κλιματική αλλαγή να μην τα βάζουμε μαζί!... Του. Και μόλις σταματήσει και σταθεροποιηθεί ο τόπος, πρέπει να ανασυρθούν τα παλαιά σχέδια, να εμπλουτιστούν με νέες μελέτες και να σκύψουν όλοι πάνω σε ένα πρόβλημα υπερτοπικό. Δεν αφορά μόνο την Δαφνωτή, αλλά ευρύτερα τον Νομό, ολόκληρη την Νότια Ήπειρο και την περιβαλλοντική ισορροπία του όμορφου, πλην πάγια εγκαταλελειμμένου, αυτού τόπου.

Πρέπει ολόκληρος ο διοικητικός μηχανισμός να δράσει συντονισμένα ώστε να διευθετηθεί η κοίτη του Αράχθου σε συγκεκριμένες περιοχές. Να διαμορφώσουν αλλιώς τη ροή του ποταμιού για να μην υπονομεύει τα ριζά και τα χωριά του Ξεροβουνίου, να σωθεί η δεξιά όχθη και οι πανέμορφοι οικισμοί από τη Σκούπα μέχρι το Μονολίθι, από τη διάβρωση. Να γίνουν αποστραγγιστικά έργα. Και αφού σωθεί ο τόπος από την διάβρωση και την κατολίσθηση, να βελτιωθεί και ο οδικός άξονας να πηγαίνουν οι άνθρωποι στις δουλειές τους, να επισκέπτονται τα σπίτια τους, να χαίρονται οι γέροντες να αγκαλιάζουν τα παιδιά και τα εγγόνια τους, να μένει ζωντανός ο τόπος μας!

πηγή: e-maistros.gr

Eco Lift
ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ & ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΡΟΔΟΥ 158 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ - ΤΗΛ.: 2105065777 - ΚΙΝ.: 6947585604

www.ecolift.gr, info@ecolift.gr

Σελίδες ποίησης & λογοτεχνίας

ΣΤΗ ΛΑΚΑ... ΚΡΟΥΠ...

Εις τα Τζουμέρκα εκεί ψηλά, στη λάκα Κρούπ
στη μέση
βρεθήκαμε με έλατο, σε μια ωραία θέση
**ψηλός, ολόρθος, δυνατός, στις φύσης
το βασίλειο**
εκεί για χρόνια αγέραςτος, στα χιόνια
μέσ’ στον ήλιο
να ’χει τεράστια κλαδιά, κοντά να πλησιάζει
σαν αετός με τα φτερά, για να μας αγκαλιάζει.

Έδειχνε τόσο γελαστός, σπάνιο αυτό συνήθως
**κάτι που βγαίνει απ’ την καρδιά, από ελατήσιο
στήθος**
όχι με φτερουγίσματα, πολύ σεμνός στα ίσια
δίπλα του τον ζηλεύανε, τα άλλα τα βουνήσια.
**Δεν είχε σαν οι άρχοντες... τα χίλια δυο πτυχία
απλότητα, σεμνότητα, φέρνουν την ευτυχία.**

Σκύψε για λίγο Έλατε, να πούμε λίγες λέξεις
λίγο να σε ακούσουμε, λίγο να μας προσέξεις
πάντοτε σκέψεις καθαρές, γιομάτες με ζωντάνια
απ’ τα πανύψηλα βουνά, π’ αγγίζουν στα ουράνια.
**Στα χαμηλά χορτάσαμε, τις ψεύτικες τις σχέσεις
πολιτικούς, διάφορους, τις τόσες υποσχέσεις.**

Εδιάλεξα την λάκα Κρούπ, γύρω Αετοί στεφάνια
να ανεμίζουν τα κλαδιά, με τόση περηφάνια
**να βλέπω αδέρφια, τα βουνά, πουνάρια,
τα φυλίκια**
ένα Συρράκο απέναντι, πιο κάτω τόσα ρείκια
**με έναν Βράχο δίπλα μου, ολόκληρος γρανίτης
τραβά ο ένας δίπλα του, τον άλλον σαν μαγνήτης.**
Τι να ζηλέψω από σας, τόση δοκιμασία
ζείτε μέσα στα ψέματα, μεσ’ στην υποκρισία!...

Τι να ζηλέψω από σας, δεν ξέρετε πού είστε
άντε μαζέψτε όλους σας, εμπρός να πολεμήστε
**πόλεμος είναι προς τα δώ, όλοι ν’ αλθείτε όλοι
ν’ αφήσετε το τάχατες, τ’ ωραίο περιβόλι...**
Έτσι σας ’λέγαν κάποτε, σας είχαν ξεγελάσει
δάση, ρυάκια και βουνά, αυτά τα ’χετε χάσει!

Δεν θέλω να ’μαι προς τα ’κει, ας είμαι εδώ
σκυμμένος
**να σας ακούσω έσκυψα, είμαι ευτυχισμένος
πολλοί με βλέπουνε φτωχό, να ζω σε
γκαρσονιέρα**

όμως για κοίταξε εκεί, η Σκούπα από πέρα
πόσος αγέρας καθαρός, χωρίς να μ’ αγριεύει
μερόνυχτα ακούραστος, συνέχεια με χαϊδεύει!

Πιο κάτω εκεί ο Άραχθος, να οι Ναζαίοι, να ’τοι
εκεί η καρδιά μου τριγυρνά, στο κάθε μονοπάτι
πάω συνέχεια προς τα ’κει, σ’ αυτά τα ωραία μέρη
αυτά είναι πανέμορφα, αλήθεια ποιος τα ξέρει;
**Πόσα φυλίκια, κουμαριές, γράβια, παντού
πλατάνια**

**για σας εκεί στις πόλεις σας, άγνωστα είναι
σπάνια!**
Τσάμικα σέρνω στους χορούς, εκεί στα πανηγύρια
τη βρίσκω πάνω να περνώ, σε τοξωτά γιοφύρια.

Της πλάκας ’κει το τοξωτό, το ’χω χιλιοπεράσει
στο Ξεροβούνι πήγαινα, πανέμορφη η πλάση
απέναντι στη Ροδαυγή, πάνω στο Ξεροβούνι
τώρα λίγο μεγάλωσα, κρατάω το μπαστούνι.
**Δύο βουνά πανέμορφα, δύο φτερά αετίσια
καρδιά τ’ Αετού ο Άραχθος, με βήματα φιδίσια.**

Θα ’θελα να μ’ ακούσετε, έζησα τόσα χρόνια
μέσα σε τσιάφια, σε βροχές, ξυπόλυτος στα χιόνια
**γυρίστε στα χωράφια σας, ελάτε σαν σπουργίτια
σας περιμένουν τα ζεστά, τα πέτρινά σας σπίτια.**

Κάτι πολύ πανέμορφο, μέσα σας θα φυτρώσει
η φύση η πανέμορφη, τα χέρια θα σας δώσει!..

Δίπλα εδώ χορεύανε, ψηλά στην Κωστηλάτα
τώρα μείναν τα όνειρα, τα νιάτα είναι φευγάτα
μας ρήξανε δολώματα, τσιμπήσαμε σαν κότες
μακάρι να γυρίσετε στα πίσω, όπως τότες.
Έζησα εδώ, έζησα εκεί, για σας παιδιά, εγγόνια
σας λέω να γυρίσετε, πίσω σ’ αυτά τα χρόνια.

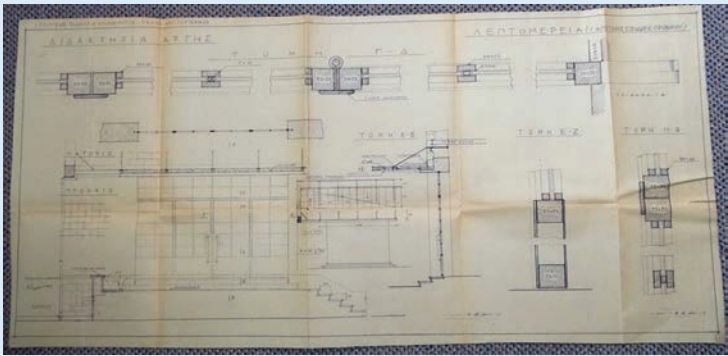
Το ξέρω είναι δύσκολο, αυτό είναι αλήθεια
πώς να ξεφύγετε από ’κει, σας έγινε συνήθεια
**όμως εγώ ο Έλατος, με γκρίζο το κεφάλι
σας λέω να γυρίσετε, πίσω, εδώ και πάλι**
να ζήσετε την αλλαγή, βρύσες, βουνά, ποτάμια
δρόμους πολλούς χωμάτινους, Πολίτσιανα,
τη Ράμια!

Αγώνες, αγωνίστηκα, μπήκα σε κάποιες στρατές
πήγα εφύτεψα πολλά, με τους επαναστάτες
λίγα ελάτια βγήκαμε, βρεθήκαμε στους δρόμους
**τα πιο πολλά τι κουβαλούν, δεν ξέρουνε στους
ώμους**
βλέπουν φεγγάρια απέναντι, σήριαλ
στην τι-βί τους
ξεχάστηκαν για πάντοτε, το λένε αυτό ζωή τους!

Ίσως να σας εκούρασα, ήθελα να μιλήσω
για να σας πω τι έζησα, κι’ ακόμα τι θα ζήσω
πιστεύω να σας μίλησα, μέσα απ’ την καρδιά μου
πάλι αν θα ξανάλθετε, θα ’στε στην αγκαλιά μου.
**Εις τα Τζουμέρκα εκεί ψηλά στην λάκα Κρουπ
επάνω**
τα είπαμε με Έλατο, με τον Αντώνη Μάνο!

Αριστοτέλης Μπαρτζώκας
(ANT/2020)

Το 1ο Γυμνάσιο Άρτας

Επειτα από την απελευθέρωση της Άρτας, το 1881, με νομοθετική ρύθμιση την επόμενη χρονιά, το 1882, ιδρύθηκε το Γυμνάσιο της Άρτας. Η λειτουργία του Γυμνασίου ξεκίνησε από το σχολικό έτος 1882-83 με 2 τάξεις. Την επόμενη χρονιά, 1883-84, προστέθηκε και Τρίτη τάξη, οπότε το Γυμνάσιο λειτούργησε ως τριτάξιο.

Το 1929 το τετρατάξιο Γυμνάσιο και τα δύο ελληνικά σχολεία της Άρτας συγχωνεύτηκαν σε ένα εξατάξιο σχολείο. Στη συνέχεια αυτό μετατράπηκε σε Σχολή Μέσης Εκπαίδευσης, με κλασικό και πρακτικό τμήμα από την 1η Γυμνασίου. Από το σχολικό έτος 1936-37 λειτούργει ως μεικτό (αρρένων- θηλέων). Το τμήμα αρρένων το πρωί, το τμήμα θηλέων το απόγευμα. Το 1ο Γυμνάσιο Άρτας στεγάστηκε σε διάφορα ιδιωτικά κτίρια, όπως του Γαρουφαλιά, πρώην Μπόρου, όπου στεγαζόταν το αγγλικό προξενείο και κατόπιν στο οίκημα Κεχαγιά, κοντά στο κάστρο. Από το 1933 βρίσκεται εκεί όπου στεγάζεται σήμερα. Πρώτος γυμνασιάρχης του 1ου Γυμνασίου Άρτας ήταν ο φιλόλογος Σπυρίδων Καλέλης. Υπηρέτησε ως γυμνασιάρχης επί 17 συναπτά έτη.

Κατά το διάστημα 1889-1922 αποφοίτησαν με άριστα οι μαθητές Χρήστος Λαμπράκης, μετέπειτα ιδρυτής της έδρας των νεοελληνικών σπουδών της Γενεύης, ο Ελευθέριος Κοτσαρίδας (αργότερα διακεκριμένος δημοσιογράφος) και ο Χρήστος Καρατζένης, ο οποίος έγινε στρατηγός. Είναι αλήθεια ότι το 1ο Γυμνάσιο Άρτας έβγαλε πολλούς άξιους αποφοίτους, που διακρίθηκαν στην πόλη αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Πηγή: artavoice

ΑΝΘΡΑΚΕΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ • Οι δρόμοι στα Λαγκάδια Κεντρικού

συνέχεια από την 1η σελίδα

Φρονούμε, πριν είναι πολύ αργά και θρηνήσουμε και άλλα θύματα, να γίνουν οι εργασίες αποκατάστασης βατότητας στα ανωτέρω τμήματα, κατ’ απόλυτη προτεραιότητα, χρησιμοποιώντας τα ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ του έργου ή να γίνει ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ λόγω του κατεπείγοντος!!!

Εάν η ανωτέρω εταιρεία που υπέγραψε τη σύμβαση στην οποία περιλαμβανόταν και το εν λόγω υποέργο αδυνατεί να το κατασκευάσει, λόγω μετακίνησης μηχανημάτων, προσωπικού κλπ, ας το αναθέσει υπεργολαβικά όπως έκανε και η εταιρεία «ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΣ» στο Τμήμα «Βαθύκαμπος - Ναζαίοι» της επαρχιακής οδού Νο 20 (ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΟΥΚΑΣ ο οποίος έκανε πολύ καλή δουλειά και έμειναν οι πάντες ευχαριστημένοι, σημειωτέον χωρίς να χρησιμοποιήσει ούτε χαλικάκι από το ποτάμι).

**ΤΟ ΛΟΓΟ ΕΧΕΙ ΠΛΕΟΝ Ο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ!**

(Ο οποίος και ενδιαφέρθηκε για την ένταξη του επικίνδυνου τμήματος στη μεγάλη εργολαβία)

ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!!!

Η κατάπτωση στα Αναστασοπουλείκα

Αποκατάσταση βατότητας του δρόμου Κρουονέρι-Βαθύκαμπος

**Η οικονομική επιτροπή της Περιφέρειας
Ηπείρου κατακυρώνει το αποτέλεσμα
Β. Κατακύρωση
του αποτελέσματος**

- Κατακυρώνει το αποτέλεσμα της ανοιχτής διαδικασίας κάτω των ορίων του Ν. 4412/2016 (ΦΕΚ Α’ 147, που διενεργήθηκε στις 25-09-2020, για την κατασκευή του έργου της Π.Ε. Άρτας «Βελτίωση - προστασία πρानών - στηθαία ασφαλείας της ε.ο. 18 στο τμήμα Κρουονέρι - Βαθύκαμπος», προϋπολογισμού δημοπράτησης (δαπάνη εργασιών, ΓΕ & ΕΟ, απρόβλεπτα και αναθεώρηση)

80.645,16 € και συνολικής δαπάνης 100.000,00 € με ΦΠΑ, σε βάρος των πιστώσεων του Ε.Φ./Κ.Α.Ε. 071.9781.01.010.01 του προϋπολογισμού της Περιφέρειας Ηπείρου/Π.Ε. Άρτας οικ. έτους 2020, στην εργοληπτική επιχείρηση εργοληπτική επιχείρηση «Λ. ΒΕΡΛΕΚΗΣ & ΣΙΑ ΟΕ», η οποία προσέφερε μέση τεκμαρτή έκπτωση σαράντα εννέα και πενήντα οκτώ εκατοστά επί τοις εκατό (49,58 %) στις τιμές του Τιμολογίου της μελέτης και προσφερόμενο ποσό 35.356,23 € χωρίς απρόβλεπτα, αναθεώρηση και ΦΠΑ και 40.662,91 € χωρίς ΦΠΑ και συνολική δαπάνη 50.422,01 € με ΦΠΑ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Η συμπατριώτισσά μας και κόρη της Χριστίνας Ι. Δήμου από Φτέρη Κεντρικού, Εύη Τσιουρβοπούλου, εγγονή του Γιάννη Δήμου, παντρεύτηκε στη Λάρισα με πολιτικό γάμο στις 26 Αυγούστου 2020, τον αγαπημένο της Δημήτρη Ραΐλη. Ο γάμος έγινε στο δημαρχείο της πόλης.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εύχεται να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Εύη - Δημήτρης

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Νικόλ Δρούζα, σύζυγος Απόλλωνα Αντωνίου του Χρήστου, έφερε στον κόσμο στις 9/1/21 ένα υγιέστατο αγόρι στο ΙΑΣΩ. Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εύχεται στους ευτυχείς γονείς και στους παππούδες να είναι γερό και τυχερό!

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 19/10/20 απεβίωσε στον Βαθύκαμπο Κεντρικού η Σία Χρ. Γιώτη σε ηλικία 90 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Κρυονερίου Κεντρικού.
- Στις 9/11/20 απεβίωσε στα Ιωάννινα η Αντωνία σύζυγος Αναστασίου Καλιακάτσου, ετών 83. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Περιβλεπτού Ιωαννίνων.
- Στις 3/12/20 απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη ο Αχιλλέας Γ. Σφήκας σε ηλικία 95 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Κρυονερίου Κεντρικού.
- Στις 25 Δεκεμβρίου 2020 απεβίωσε στην Άρτα, όπου κατοικούσε, η Αρχόντω Σκαλτσογιάννη, ετών 99. Ήταν κόρη του αείμνηστου Κώστα Κολιού Τριάντου και πρεσβυτέρα του αείμνηστου ιερέως Βασιλείου Σκαλτσογιάννη, αμφότεροι από την Ανεμορράχη Άρτης, καλοί άνθρωποι, καλοί οικογενειάρχες, καλοί στην κοινωνία και πιστοί στην ιεροσύνη τους. Την επομένη του θανάτου της εψάλη η εξόδιος ακολουθία στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης. Με το πέρας του τελευταίου ασπασμού και του αποχαιρετισμού από τα έξι παιδιά της, παρόντα όλα ζωή να έχουνε και μαζί με τους ελάχιστους στενούς συγγενείς λόγω του κορονοϊού, συνοδέψανε την σορό της εκλιπούσας αγαπητής μας Αρχόντως στο νεκροταφείο της Ανεμορράχης, όπου και την ενταφίασαν δίπλα στον σύζυγό της. Εύχομαι στα παιδιά τους και τους συγγενείς τους να έχουνε υγεία να ζήσουνε να τους θυμούνται.

Με κάθε σεβασμό ο χωριανός Χρήστος Λαζ. Φούκας, ασχολούμενος με τα κοινωνικά. Αντίο σεβαστή μας Αρχόντω, ώρα σου καλή. Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εκφράζει τα ευλικρινή του συλλυπητήρια στους οικείους και συγγενείς των αείμνηστων συμπατριωτών μας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 4/10/20 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Φτέρης Κεντρικού, τελέστηκε δάμνηνο μνημόσυνο του αείμνηστου Φώτη Αναστασίου.
- Στις 18/10/20 στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Κρυονερίου Κεντρικού τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο της αείμνηστης Λαμπρινής Δ. Σφήκα.
- Την 1^η/11/20 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο της αείμνηστης Πηνελόπης Τριάντου.

Βασιλική Δ. Ζώη

29.01.1932 – 04.01.2021

Η Βασιλική Ζώη γεννήθηκε εις την Άρταν την 29.01.1932 και απεβίωσε εις την οικίαν της εις τον Δήμον Παπάγου-Χολαργού την 04.01.2021. Η Βασιλικούλα, όπως την αποκαλούσε η μητέρα της, πρωτότοκη κόρη του επιτυχημένου και ευυπόληπτου εμπόρου Άρτης, αειμνήστου Δημητρίου Χουλιάρα και της αείμνηστης Αλεξάνδρας Χουλιάρα το γένος Γκολομάζου, πρώτη από τα επτά παιδιά τους, μεγάλωσε και τέλειωσε το σχολείο εις την γενέτειράν της. Ξεχώριζε από παιδί για την ευγένεια, την καλοσύνη, την ευστροφία, την υπευθυνότητα και την αστείρευτη δίψα για μάθηση.

Την 25^{ην} Ιουλίου 1954, εις τον ιερόν Ναόν Αγίου Γεωργίου Άρτης υπό τας ευλογίας του τότε Μητροπολίτου Άρτης και μετέπειτα Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Μακαριστού Σεραφείμ παντρεύτηκε τον αείμνηστον Δημήτριον Γ. Ζώη, εκ Φτέρης - Άρτης, Ταγματάρχην Διαβίβασων, τάξεως 1937 Α' Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων. Απέκτησαν και ανέθρεψαν με Ελληνοχριστιανικάς αρχάς τέσσερα τέκνα: Λαμπρινήν, Αλεξάνδραν, Γεώργιον και Κωνσταντίνον. Απέκτησαν και τρία χαριτωμένα εγγόνια: Δημήτριον-Πατάπιον Γεωργίου Ζώη, Γεωργίαν Γεωργίου Ζώη και Ευάγγελον Κωνσταντίνου Ζώη.

Η Βασιλική Ζώη υπήρξε αξία κατά πάντα σύζυγος και άριστη, φιλόστοργος μητέρα. Αγκάλιασε μοναδικά όλα τα μέλη των οικογενειών και κάθε συμπατριώτη. Υπήρξε υπόδειγμα νοικοκυράς και φιλόξενη, εξαιρετη οικοδέσποινα. Δεξιότηχνης στη μαγειρική, τη ζαχαροπλαστική, το ράψιμο, το κέντημα και το πλέξιμο.

Είχε βαθειά γνώση της ανθρώπινης ψυχής, ενσυναίσθηση και κατανόηση για τους συνανθρώπους της, θαυμαστή, μοναδική ικανότητα να συμβιώνει, να συνεργάζεται και να συμπορεύεται με όλους, ανεξαρτήτως δεξιοτήτων, χαρακτήρων, διαφορετικών κοινωνικών ομάδων, διαφορετικής ηλικίας, να μοιράζεται τη λύπη και την χαρά, να δίνει άμεσες και πρακτικές λύσεις στα προβλήματα.

Ιδιαίτερα κοινωνικός άνθρωπος, παρακολουθούσε με μεγάλο ενδιαφέρον τα δρώμενα και τις εξελίξεις, ακούγοντας προσεκτικά κάθε άποψη πριν διαμορφώσει γνώμη και πράξει.

Η Βάσω Ζώη στον κήπο του σπιτιού της, στου Παπάγου

Αγαπούσε ιδιαίτερως την καλλιέργεια της γης! Είχε με μεγάλο ζήλο μεθοδικά αποκτήσει εξειδικευμένες γνώσεις και αναπτύξει τις δεξιότητές της. Φρόντιζε η ίδια πάντα ακούραστη, με κέφι και μεράκι τον κήπο στου Παπάγου και τον πορτοκαλεύνα της στην Άρτα. Συνέχισε να φυτεύει δένδρα ακόμα και όταν γνώριζε ότι δεν θα προλάβει να γευτεί τους καρπούς τους και δεν θα καθίσει ποτέ στη σκιά τους! Σύμφωνα με τον Ινδό συνθέτη, συγγραφέα και φιλόσοφο Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ (Νόμπελ Λογοτεχνίας 1913), είχε τουλάχιστον αρχίσει να κατανοεί το νόημα της ζωής! Ασχολήθηκε και στήριξε συστηματικά το έργο πλήθους φιλανθρωπικών και κοινωνικών οργανώσεων, όπως του Ενοριακού Φιλόπτωχου Ταμείου της Αγίας Σκέπης Παπάγου, του Πατριαρχικού Ιδρύματος Ορθόδοξου Ιεραποστολής Άπω Ανατολής, της Αδελφότητος Θεολόγων «ΖΩΗ», της Χριστιανικής Ενώσεως «Ακτίνες», του Πανελληνίου Συνδέσμου Βορειοηπειρωτικού Αγώνος, της Ηπειρωτικής Εστίας Παπάγου, του Συνδέσμου Αρτινών Αττικής, του Συλλόγου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Αρτινών Γυναικών, του Πολιτιστικού Συλλόγου Κεντρικιωτών Άρτας, του Συνδέσμου Μελών Διεθνούς Συμφιλίωσης (CIF Hellas). Την 07^{ην} Φεβρουαρίου 1999 απεβίωσε ο σύζυγός της αείμνηστος Αντιστράτηγος ε.α. Δημήτριος Γ. Ζώης. Η Βασιλική Δ. Ζώη συνέχισε με την βοήθεια του Πανάγαθου Θεού, να είναι στήριγμα για τα παιδιά της, τους συγγενείς και φίλους, με απέραντη αγάπη και μακροθυμία, χαρίζοντας απλόχερα στοργή και χαρά σε όλους.

Ο Άραχθος εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στα παιδιά της, τα εγγόνια της και λουπούς συγγενείς.

ΣΣ: Περισσότερα σε επόμενο φύλλο

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

1. ΣΙΑΦΑΡΙΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΔΗΜ.	30,00€
2. ΚΟΜΖΙΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ	50,00€
3. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΣΩΚΡ.	50,00€
4. ΖΩΗ ΕΛΕΝΗ-ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	50,00€
(στη μνήμη της Βασιλικής Ζώη)	
5. ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ	50,00€
6. ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΘΕΟΦ.	50,00€
7. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΚΩΝ/ΝΑ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	50,00€
8. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΘΕΟΔ.	25,00€
9. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΙΤΣΟΥ ΕΛΕΥΘ. του ΙΩΑΝ.	30,00€
10. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΟΦΑΝΙΑ συζ. ΔΗΜ.	20,00€
11. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ	100,00€
12. ΜΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ	50,00€
13. ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	30,00€
14. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ ΚΩΝ/ΝΙΑ	20,00€
15. ΚΟΥΤΣΟΣΠΥΡΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ	10,00€
16. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΘΕΟΔΩΡΟΥ	100,00€
17. ΤΑΤΣΗ ΛΑΜΠΡΙΝΗ-ΤΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	100,00€
(στη μνήμη ΑΡ. ΤΑΤΣΗ 7 χρόνια από τον θάνατό του)	
18. ΖΩΗ ΛΑΜΠΡΙΝΗ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	50,00€
(στη μνήμη της μητέρας τους Βασιλικής)	

19. ΝΤΑΛΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20,00€
20. ΝΤΑΛΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	20,00€
21. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20,00€
22. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΟΙΚ.	100,00€
22. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ & ΑΘΑΝΑΣΙΑ	15,00€
23. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ & ΠΑΝΑΓ.	20,00€
24. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Γ. ΛΑΜΠΡΟΣ	10,00€
25. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	50,00€
(στη μνήμη της συζύγου του Αντωνίας)	
26. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΝΤΑΚΗ ΧΡΥΣΑ	50,00€
(στη μνήμη της μητέρας της Αντωνίας)	
27. ΜΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20,00€
(στη μνήμη της Αντωνίας Τάσου Καλιακάτσου)	
28. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Κ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ	50,00€
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ	
(στη μνήμη της Αντωνίας Τάσου Καλιακάτσου)	
ΣΥΝΟΛΟ	1240,00€

Ευχαριστούμε τους συνδρομητές για τη βοήθειά τους και ελπίζουμε στη ευγενή συμβολή και των «εχόντων» συμπατριωτών μας!

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς: ΕΤΕ: GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632 • ALPHA: GR9001403610361002101066111

• EURO BANK: GR95 0260 0190 0005 3010 1291505 • ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ: Οι συνδρομές να καταβάλλονται μόνο μέσω τραπεζών και όχι μέσω ταχυδρομείου διότι δεν είναι εφικτή η είσπραξή τους για τυπικούς λόγους

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΑΡΑΧΘΟΣ

ΑΡΑΧΘΟΣ ΡΕΤΡΟ – ΚΑΡΑΒΙΔΑ

Ήταν καλοκαίρι του 1987 όταν για πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκε το χωράφι στην Καραβίδα (ιδιοκτησία του αειμνήστου Θεοφάνη Φακίτσα) σαν γήπεδο για τις αθλητικές δραστηριότητες της νεολαίας και όχι μόνο της εποχής.

Είχε το μοναδικό προτέρημα του να πιάνει από νωρίς σκιά και ήταν το ιδανικό για παιχνίδι τα καλοκαιρινά απογεύματα.

Για περίπου 20 χρόνια, κάθε Πάσχα και καλοκαίρι η Καραβίδα αποτελούσε το σημείο συνάντησης για παιχνίδι και επίλυσης αθλητικών διαφορών, μεταξύ οικογενειών, οικισμών αλλά και γειτονικών χωριών.

Στην αρχή, την προετοιμασία του χώρου την αναλάμβανε ο Λάμπρος ο Καπρούτσος και τα επόμενα χρόνια ο Περικλής και ο αδελφός του Κώστας Μπαλαούρας, με τη βοήθεια βέβαια και όσων άλλων ήθελαν να παίξουν.

Μεγάλοι αγώνες: 1987 Λαγκάδια-Βαθύκαμπος 4-6, 1988 Λαγκάδια – Βαθύκαμπος 3-3, 1996 Κεντρικό –Ανεμορράχη 8-2.

1987, μετά τον αγώνα. Μπορεί να είναι λίγο θολή αλλά με λίγη προσπάθεια διακρίνονται:

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΠΑΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ, ΒΑΣΩ Π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΦΑΚΙΤΣΑΣ, ΑΝΝΑ ΘΕΟΦ. ΦΑΚΙΤΣΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΣΤΑΓΙΩΡΓΟΣ, ΓΙΩΤΑ ΜΑΡΗ, ΒΙΒΕΤΑ ΚΙΤΣΟΥ, ΜΑΙΡΗ ΜΗΤΣΟΥ, ΓΙΟΥΛΗ ΚΙΤΣΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗ, ΣΠΥΡΟΣ ΣΠΥΡΟΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΝΤΙΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΙΤΣΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΔΗΜ. ΚΙΤΣΟΥ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΓΙΑΝΝΗ

ΚΑΤΩ: ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΑΤΣΗΣ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΤΣΟΣ, ΑΛΕΚΟΣ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΗΤΣΟΣ, ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΙΤΣΙΟΣ, ΝΤΕΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ, ΣΤΑΣΑ ΚΙΤΣΙΟΥ και αρκετοί ακόμα που δεν φαίνονται καθαρά!!!

1996, μετά τον αγώνα Κεντρικό-Ανεμορράχη.
Διακρίνονται:

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ, ΤΑΣΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΠΡΟΥΤΣΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΠΑΓΙΩΤΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΓΡΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΦΡΙΤΣΑΣ, ΘΟΔΩΡΗΣ ΣΠΥΡΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΦΡΙΤΣΑΣ, ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΠΑΝΟΣ ΣΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΑΜΠΑΣ. Λίγο πιο πέρα: ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΣΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΤΣΩΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΗΣ ΦΟΥΚΑΣ.

ΚΑΤΩ: ΚΩΣΤΑΣ ΑΛ. ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ, ΤΑΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΝΑΠ. ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ, ΤΑΣΟΣ ΚΑΠΡΟΥΤΣΟΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΠΟΜΠΟΛΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΚΟΥΛΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ, ΑΛΕΞΗΣ ΣΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΤΕΝΤΕΣ. Όρθιος μπροστά από το φακό ο ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΜΕΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ και με το ποδήλατο ο Ο ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ.

1996, τα κορίτσια παρακολουθούν τον αγώνα
Κεντρικό - Ανεμορράχη.

Από αριστερά: ΜΑΙΡΗ ΜΗΤΣΟΥ, ΖΑΝΕΤΑ ΓΙΩΤΗ, ΜΑΙΡΗ ΠΑΠΑΓΙΩΤΗ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΝΑΤΑΣΑ ΝΤΕΝΤΕ, ΑΛΕΚΑ ΛΙΤΟΥ, ΕΥΗ ΣΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗ.

2005, μετά τον αγώνα, μικροί - μεγάλοι!!!
ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ :

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΑΠΗΣ, ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΑΠΡΟΥΤΣΟΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΠΟΜΠΟΛΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΛΛΗΣ, ΠΑΝΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΟΥΛΑΣ, ΣΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ και από πάνω ο γιος του ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ.

ΚΑΤΩ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΗΛ. ΠΡΟΝΙΟΣ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΗΜ. ΠΡΟΝΙΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ Μ. ΚΑΠΡΟΥΤΣΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΑΤΣΗΣ, ΝΙΚΟΣ ΒΕΛΛΗΣ, ΕΛΕΝΗ και ΑΡΤΕΜΙΣ ΑΡΑΠΗ, ΣΩΤΗΡΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΑΝΑΗ ΑΡΑΠΗ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΡΑΠΗΣ, ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΡΡΗΣ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ ΛΕΟΝΤΑΡΗ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ με το γιο του, ΠΕΠΗ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑ, πίσω της η ΒΑΣΩ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ και δίπλα της η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΕΛΛΗ.

Τα χρόνια έχουν περάσει οι μεγάλοι έγιναν μεγαλύτεροι, οι μικροί, μεγάλοι κλπ, η Καραβίδα ξαναέγινε χωράφι χέρσο και τα παιδιά δεν παίζουν πια εκεί... Μακάρι κάποια στιγμή να μπορέσουν οι νεότεροι να ζήσουν τη μαγεία της Καραβίδας και οι βετεράνοι να την ξαναθυμηθούν!!!

Αναλυτικό ρεπορτάζ από τους αγώνες Πανέικα 1986 και Καραβίδα 1987 στο επόμενο φύλλο

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΑΡΑΧΘΟΣ

Η κομπανία των οργάνων του τόπου μας
επί 50 και πλέον χρόνια

Διακρίνονται από αριστερά:

- Βασίλειος Σπύρου, βιολί - τραγούδι • Βασίλης Τσιβόλας, κιθάρα - μπουζούκι - τραγούδι • Θεοφάνης Γεωργογιάννης, κλαρίνο • Θεόδωρος Γεωργίου, κλαρίνο
- ο αείμνηστος Ναπολέων Τσιγαρίδας, κιθάρα - τραγούδι και πίσω ο εξάιρετος στα ντραμς Αχιλλέας Γεωργογιάννης, μόνος ενεργός σήμερα.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΓΙΩΡΓΟΥ Β. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ

*Απόσπασμα από το βιβλίο του πατριώτη μας **Γιώργου Β. Καλιακάτσου**, Συνταξιούχου Γεωπόνου, και πρώην μέλος του ΔΣ του Αράχθου*

συνέχεια από προηγούμενο φύλλο

-Τη Μεγάλη Εβδομάδα τα βράδια, ο ένας Παπάς για τις τρείς ενορίες, Ναζαίοι, Φτέρη , Κρυονέρι λειτουργούσε με τη σειρά. Η αλλαγή της ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ από έτος σε έτος, από ενορία σε ενορία τηρούνταν πιστά. Η επιστροφή στο σπίτι τα βράδια μετά τις λειτουργίες από τις άλλες συνοικίες γινόταν με τα αυτοσχέδια φαναράκια που προφύλασσαν τα αναμμένα κεριά, ή κάποιο φακό αν υπήρχε, ένα σε κάθε σπίτι. Η κούραση της επιστροφής ήταν δεδομένη. Το λιγοστό φως σου έδινε την εντύπωση ότι το έδαφος βρίσκεται πιο χαμηλά και πατούσες με πιο δύναμη.

Η ανάσταση γινόταν στις τρείς το πρωί. Έπρεπε να μαζευτούν από τις έξι συνοικίες ο κόσμος και στη συνέχεια όλοι παρακολουθούσαν τη λειτουργία μέχρι στις επτά το πρωί, που τελείωνε. Το Σάββατο το βράδυ κοιμόμαστε νωρίς. Η καμπάνα κτυπούσε στις δώδεκα, οπότε σηκωνόμαστε και εφόσον η ανάσταση ήταν σε άλλη συνοικία, στις μία φεύγαμε, γιατί η διαδρομή λόγω της νύχτας διαρκούσε περισσότερο.

Υπήρχε το έθιμο η κάθε οικογένεια να πηγαίνει στην ανάσταση κουλούρια, ένα κεφάλι τυρί, όπως έβγαινε από την τσαντήλα (τουλουπάνι που στραγγίζουν το τυρί), και κόκκινα αυγά, για να τα ευλογήσει ο Παπάς με το πέρας της λειτουργίας . Ήμουν 13 χρονών ο Παπα-Νίκος (Νικόλαος Κίτσος), που ήταν από το Βαθύκαμπο, είχε φύγει από το χωριό και στο χωριό έρχονταν ο Παπα-Καράμπαλης από την Ανεμοράχη και λειτουργούσε, αφού πρώτα έκανε Ανάσταση στην Ανεμοράχη νωρίς.

Η ανάσταση ήταν στη Φτέρη και πριν τελειώσει το ευχολόγιο στα αυγά και στα κουλούρια, οι γυναίκες άρχισαν να τα μαζεύουν, χωρίς να αφήνουν ένα μέρος και για τον Παπά, γιατί ο Παπα- Νίκος δεν ήθελε να του αφήνουν. Τότε ο παπα Καράμπαλης σταμάτησε το ευχολόγιο, μάζεψε το ράσο και φώναξε: «Εσείς θα με αφήσετε χωρίς κουλούρια και αυγά και είτε στις γυναίκες να του βάζουν ένα μέρος από αυτά και στον ίδιο».

Άλλη μια φορά ο ίδιος, ήμουν πιο μικρός στο δημοτικό, ήθελα να μεταλάβω, αλλά ξέχασα και ήπια γάλα το πρωί, όταν πήγα στην λειτουργία, πήγαινα πάντα πρωί στο ιερό, του είπα, «Παππούλη ήπια γάλα το πρωί και ήθελα να μεταλάβω» με ρώτησε «το είπες σε κανέναν» όχι του απάντησα, «τότε να μεταλάβεις» μου είπε.

Στους Ναζαίους λειτουργούσε κάποιες Κυριακές και ο Παπα-Βασίλης από την Μπουλιάνα (Καλλονή) και εμείς κάποιες Μ.Πέμπτες στα δώδεκα Ευαγγέλια πηγαίναμε στην Μπουλιάνα στον Άγιο Μηνά, ποτέ όμως στον επιτάφιο, γιατί θέλαμε στον επιτάφιο να είμαστε στις δικές μας συνοικίες για το στόλισμα και την περιφορά, να δούμε και να μιλήσουμε με τους συγχωριανούς και να δούμε και τους ξενιτεμένους .

- Σχετικά με την αποκλειστική διατροφή με πατάτες, θυμάμαι ένα περιστατικό με την Γιαννούλα, ήταν 14 χρονών και εγώ 11, είχε πάει τα γιδοπρόβατα στα χωράφια στο Λαγκάδι, μισή ώρα διαδρομή από το σπίτι. Εγώ είχα μείνει πίσω να ετοιμαστεί το φαγητό, για να πάω. Το μενού συνηθισμένο πατάτες γιαχνί, ζεστή κουλούρα καλαμποκίσια και ξερό κρεμμύδι για σαλάτα, όταν λουπόν έφτασα απέναντι στο λόφο του Μητσοβόλου και κατέβαινα, μου φώναξε η Γιαννούλα « τι φαγητό φέρνεις», εγώ δεν απαντούσα, γιατί ήξερα ότι αυτό που είχα δεν ήθελε ούτε να το ακούσει. Μού ξαναλέει, «εάν έχεις πατάτες γύρνα πίσω και να μην έλθεις εδώ», εγώ όμως συνέχισα και όταν πλησίασα και της είπα πατάτες γιαχνί, με κυνήγησε με τις πέτρες, εγώ φυσικά δεν έφυγα.

Δεν έφαγε τίποτε εκείνη την ημέρα ούτε και γάλα, που συνήθως αμέγαμε από τις γίδες και τρώγαμε χωρίς βράσιμο, με ψωμί, όταν δεν μας άρεσε το φαγητό. Την έβγαλε με ντομάτες και αγγούρια από τον κήπο. (Εάν ήταν ξερικές οι ντομάτες, όπως αυτές που έβγαζε ο Θόδωρος με την Αγαθή στη λάκα στο Παλαιοχώρι κοντά στον Άγιο Γεώργιο), τότε δεν ήθελες τίποτε άλλο να φας, η γεύση τους, η γλύκα τους και η μυρωδιά τους ήταν το κάτι άλλο. Πολύ τις νοσταλγώ, συνέβαλε με θειοσμιμά τους το έδαφος και η κοπριά αντί λίπασμα. (Φυτεύονταν πρώιμα και επειδή το χωράφι ήταν ίσιωμα κρατούσε υγρασία μέχρι αργά.)

Στη θέση αυτή στα Λαγκάδια είχαμε χωράφια ποτιστικά, που ποτίζονταν από δύο λάκκους μόνιμους που μάζευαν νερό από αναβλύζουσες πηγές στην άκρη του λάκκου. Εκεί βάζαμε όλα τα κηπευτικά, ντομάτες, αγγούρια, πιπεριές, φασολάκια, καλαμπόκια, στις πεζούλες υπήρχαν κληματαριές ζαμπέλας, που οι ρόγες ήταν χονδρές και ζουμερές και τις τσιμπολογούσαμε, αφότου άρχιζαν να κοκκινίζουν και είχαν ακόμη υπόξινη γεύση.

Κάτω από τα χωράφια μας αυτά υπήρχαν πηγές με θειούχα νερά. Το θειούχο νερό ανάβλυζε στη ρίζα του πλάτανου στην ανατολική πλευρά του ρυακιού. Το καλοκαίρι όταν σταματούσε η ροή των νερών, φτιάχνανε λάκκο στο σημείο της πηγής και τον κτίζανε όπως τα πηγάδια για να μη γεμίζει με άμμο. Δυο μέτρα πιο μακριά ανοίγανε χαντάκι για την αποχέτευση των νερών από το λαγκάδι αλλά και τα νερά που χύνανε από την μπανιέρα. Στην απέναντι πλευρά τη δυτική που υπήρχε άλλος πλάτανος όπου έφτιαχναν την πρόχειρη καλύβα, εκεί έβα-

ζαν την μπανιέρα. Μπροστά με πέτρες έφτιαχναν το τζάκι όπου άναβαν φωτιά και ζέσταιναν το νερό και το χρησιμοποιούσαν και για τη μαγειρική. Στη σκιά του πλάτανου φτιάχνανε τα τσαρδάκια όπου κοιμόντουσαν όλες τις ημέρες που κάνανε μπάνια. Κάθε Ιούλιο και Αύγουστο γίνονταν πανηγύρι και όλοι οι χωριανοί πάνω από πενήντα χρονών πήγαιναν και έκαναν δέκα με δεκαπέντε μπάνια, για τα ρευματικά που τους ταλαιπωρούσαν το χειμώνα. Κοιμόντουσαν εκεί, έφτιαχναν κρεβάτια από φτέρες και κουβέρτες από μαλλί πρόβιο η γίδινο μέσα στα τσαρδάκια. Αυτό το αντάμωμα για τους μεσήλικες και τους ηλικιωμένους ήταν θεραπεία, ξεκούραση, διασκέδαση, ανάπαυλα μετά το τέλος εργασιών στα σιτάρια και τα όσπρια και γέμισμα στις μπαταρίες για την συνέχιση των εργασιών στα καλαμπόκια και στα φθινοπωρινά οργώματα και την σπορά των σιτηρών. Τουλάχιστον από ότι θυμάμαι όλοι έλεγαν πως έβλεπαν καλό και δεν τους ταλαιπωρούσαν οι ρευματισμοί το χειμώνα.

Για μας ήταν η καλύτερη εποχή και μας ευχαριστούσε να πηγαίνουμε τα ζώα σ’αυτά τα βοσκοτόπια, γιατί μετά τις δέκα που σταλίζαμε τα ζώα μέχρι τις πέντε το απόγευμα που τα ξεσταλίζαμε, περνούσαμε ευχάριστα την ώρα μας, ακούγοντας τα κουτσομπολιά των λουομένων .

Σταμάτησε να λειτουργεί αργότερα που λιγότεψαν οι κάτοικοι και κουβαλούσαν νερό με τα γαϊδούρια σε τενεκές και ο κάθε ένας έκανε το μπάνιο στο σπίτι του. Τώρα έχουν φτιάξει δρόμο και πηγαίνουν με τα αγροτικά και παίρνουν το νερό και κάνουν μπάνιο στις μπανιέρες του σπιτιού.

- Το λαγκάδι αυτό μάζευε νερά από τους γύρω λόφους και ξεκινούσε από του Κουρεψά, ακόμη και το καλοκαίρι είχε λίγο νερό. Στους οβρούς (κολυμβήθρες) που σχηματίζονταν από μικρούς καταρράκτες ζούσαν ψάρια και κάθε μεσημέρι, όταν είχαμε τα ζώα σ’αυτή την περιοχή, πηγαίναμε και ψαρεύαμε.

Συνήθως ψαρεύαμε με αγκίστρια και σκουλικαντέρες που βρίσκαμε εύκολα κάτω από υγρά μούσκλα, όταν όμως λιγόστευε το νερό τον Αύγουστο, ψαρεύαμε με το πικρόχορτο –«σπλόνο» με τα κίτρινα λουλούδια. Βάζαμε μια πλάκα στην άκρη του οβρού μέσα στο νερό και κτυπούσαμε το χόρτο και το ξεπλέναμε με νερό. Μετά από δέκα λεπτά έβγαιναν στον αφρό τα ψάρια και τα μαζεύαμε.

Ο μεγαλύτερος οβρός ήταν η Μπιάνκα. Αυτή σχηματίζονταν από έναν καταρράκτη 10 μέτρα ύψος, είχε δε και πιο πολλά ψάρια που ψαρεύαμε με αγκίστρι. Η χαρά μας ήταν απεριγράπτη, όταν καταφέρναμε να πιάσουμε 15 -20 ψαράκια μεγέθους μικρού γαύρου, τα περνούσαμε σε ένα βούρλο από τα βράγχια και στο στόμα, πού στην κορυφή είχε καρπό και έτσι δεν έπεφταν.

Εκεί περνούσαμε τα περισσότερα μεσημέρια από τις 10 π.μ. που σταλίζαμε τα ζώα μέχρι 5 μ.μ που τα ξεσταλίζαμε και τα πηγαίναμε στη σκιερή πλαγιά στο λόφο της Τζούμας, όπου κόβαμε κλαδιά απ’τις πλατύφυλλες βελανιδιές(κοινώς δένδρα) για να φάνε.

-Σε αυτά τα δένδρα, όταν ήμουν δεκαπέντε χρονών, ενώ κλάδευα επάνω στο δένδρο, το τσεκούρι κτυπώντας σε ξερό κλαδί γύρισε και με έκοψε στο πρόσωπο. Το σημάδι το έχω ακόμη, γιατί δεν πήγα να μου το ράψει ο γιατρός. Όσο ήμουν επάνω στο δένδρο δεν είχα καταλάβει ότι κόπηκα, ενώ έτρεχε αρκετό αίμα από την πληγή, γιατί ταυτόχρονα από τη ζέστη έτρεχε και πολλές ιδρώτας. Όταν όμως κατέβηκα και σκουπίστηκα, τα χέρια μου γέμισαν αίμα. Ήταν τέλος Αυγούστου και τα σταφύλια είχαν γίνει, το αμπέλι μας ήταν κοντά και πήγα γεμάτος αίματα να φάω σταφύλια.

Άκουσα την κουβέντα από τις αδερφές μου Λούλα και Σοφία που έρχονταν να πάρουν σταφύλια και ξάπλωσα στο δρόμο, πριν από το αμπέλι και έκανα τον αναίσθητο, με το πρόσωπο γεμάτο αίματα. Όταν με είδαν τρόμαξαν και έβαλαν τις φωνές. Όταν σηκώθηκα, αντί να με περιποιηθούν με κυνηγούσαν, γιατί τις τρόμαξα.

-Ήταν καλοκαίρι του 1956 παντρεύονταν η αδερφή μου η Αγαθή, την επομένη του γάμου, καθώς είμαστε ξενύχτηδες έπρεπε να πάμε τα γιδοπρόβατα να βοσκήσουν. Εγώ η Λούλα και η Γιαννούλα, κατεβάσαμε τα γιδοπρόβατα μέσα από το λαγκαδάκι και τα πήγαμε στη τζούμα και αφού τα κλαρίσαμε, βγήκαμε στο ξέφωτο, την καθαρή πλακανήθρα κοντά στο αμπέλι μας στου Καραλή, όπου και ξεκουραζόμαστε.

Η Λούλα από το ξενύχτι νύσταξε και μας είπε να την αφήσουμε να κοιμηθεί λίγο και να προσέχουμε τα ζώα. Μετά από λίγο το ίδιο και η Γιαννούλα, οπότε περιττό να σας πω και για μένα δεν άργησε να με πάρει ο ύπνος. Αποτέλεσμα να περάσουν τα ζώα να πάνε στο αμπέλι και να φάνε φύλλα και σταφύλια. Ο Μήτσος, φεύγοντας για του Κουρεψά, είδε τα γίδια μέσα στο αμπέλι και έβαλε τις φωνές, εμείς βέβαια κοιμόμαστε του καλού καιρού. Ήλθε, έβγαλε τα ζώα από το αμπέλι και με μια βέργα από κουμαριά μας ζύπνησε για τα καλά.

-Πρέπει να ήταν Άνοιξη του 1951 ήμουν πέντε χρονών και μαζί με τον δεύτερο ξάδερφό μου τον Χρήστο του Μήτσιου Αποστολάκη Καλιακάτσο και το Σπύρο το γιό του πρώτου μου εξαδέλ-

φου Παπακαλιακάτσου αυτοί ήταν δύο χρόνια μεγαλύτεροι από μένα, κάναμε μια μεγάλη ζημιά.

Την Άνοιξη συνήθως οι κότες οι αλανιάρες, που ετοιμάζονται να κλωσήσουν τα αυγά τους, σταματούν να γενούν στις έτοιμες φωλιές μέσα στα κατώγια και στις καλύβες, ψάχνουν κρυψώνες κοντά στα κοτέτσια και φτιάχνουν φωλιές μέσα σε θάμνους στο έδαφος, όπου γενούν 10-12 αυγά και στη συνέχεια κάθονται και τα κλώθουν για 21 ημέρες, ώπου να βγούν τα πουλάκια και να τα φέρουν στο σπίτι, δώρο στον σπιτονοικοκύρη. Συνήθως τα πουλάκια που βγαίνουν και επιζούν να φθάσουν στο σπίτι είναι λιγότερα από τα αυγά, γιατί κάποια αυγά είναι κλούβια και κάποια γεννιούνται με σοβαρές παραμορφώσεις, λόγω αιμομιξίας.

- Τα τρία ξαδέρφια ψάχναμε και βρίσκαμε αυτές τις φωλιές από κότες ξένων σπιτιών και πριν αρχίσει η κότα να τα κλωσάει τα παίρναμε και τα βράζαμε για να τα φάμε κρυφά από τους γονείς μας. Σε μια παλιά κατσαρόλα και νερό από το λαγκάδι, πού ήταν δίπλα στα σπίτια μας, βράζαμε τα αυγά, ανάβαμε φωτιά μέσα στην καλύβα του Γιάννη του ξάδερφού μου, που ήταν κοντά στο σπίτι μας κάτω από το δικό του είκοσι μέτρα. Η καλύβα ήταν γεμάτη με σανίδια και καθρόνια, για να φτιάξει το πάτωμα και το νταβάνι του σπιτιού του και φυσικά άφηνε και λίγο ελεύθερο χώρο, όπου ανάβαμε τη φωτιά. Εκείνο το απόγευμα που όλοι οι δικοί μας ήταν στα χωράφια ακόμη και σκάλιζαν τα καλαμπόκια, τα ξαδέρφια μου με έστειλαν να πάω να φέρω τα αυγά απ’τις φωλιές που είχαμε βρει. Ήμουν ο μικρότερος και πονηρά σκεπτόμενοι, αν με πιάνανε, αυτοί θα την έβγαζαν καθαρή. Οι ίδιοι ανέλαβαν να ανάψουν την φωτιά και να βράσουν το νερό.

Η φωλιά ήταν από τις κότες της Αθηνάς του Γιάννη Καλιακάτσου δίπλα από το σπίτι της Αρετούλας του Χρ. Αποστολάκη. Είχα ήδη πάρει τα αυγά και τα είχα κρύψει μέσα στον κόρφο μου κρατώντας σφιχτά το παντελόνι με τις τιράντες μη μου πέσουν. Κατέβαινα κάτω από το σπίτι της Αρετούλας, όταν είδα να ξεπηδάει μια μεγάλη φλόγα από την καλύβα.

Με έπιασε φόβος και τρόμος και άρχισα να τρέχω προς τα κάτω προς τα καλύβια και την αχυρώνα. Τα αυγά έγιναν ομελέτα σπέρνοντάς τα στο δρόμο και εγώ κρύφτηκα μέσα στον τσάρκο (καλυβάκι για τα κατσίκια). Είχε νυχτώσει, όταν με ξετρύπωσε ο παρδάλης ο σκύλος μας, καθώς οι αδερφές μου ψάχνανε να με βρουν και με φώναζαν .

Για πρώτη φορά που ο πατέρας μου δε με φώναξε, αλλά με ρώτησε με το καλό να του πω τι έγινε. Φυσικά δεν του είπα ότι πήρα αυγά από την ξένη φωλιά αλλά από τις δικές μας, γιατί τότε δεν θα το γλύτωνα το ζύλο, δεν μας συγχωρούσε την κλοπή. Την άλλη ημέρα ήλθε ο καπετάνιος με ένα χωροφύλακα και αφού μας έδωσαν καραμέλες, μας πήραν έναν-έναν μέσα στο δωμάτιο του Παπά και μας ρωτούσαν επίμονα, μήπως μας έβαλε κάποιος να βάλουμε τη φωτιά.

Τελικά την ξυλεία την αγόρασαν οι τρεις οικογένειες, έφτιαξαν και την καλύβα. Οι τρεις μας είμαστε για τα υπόλοιπα παιδιά του χωριού οι καψοκαλύβες για αρκετά χρόνια. Για μένα αυτό το γεγονός, παρά του ότι δεν είχα ευθύνη για τη φωτιά, υπήρξε ένα σοκ και μπορώ να πω ευεργετικό στις μετέπειτα ενέργειές μου.

-Ήμουν περίπου πέντε χρονών όταν μου συνέβη ένα άλλο ατύχημα. Ο Μήτσος είχε ένα τουφέκι σαν αυτά του 1821 με κόκορα και καψούλι που το γέμιζες από μπροστά με λίγη μπαρούτι και την μετρούσες με ένα κάλυκα από σφαίρα Μετά έβαζες λίγο χαρτί και το πίεζες με μια μεγάλη βέργα από το μπροστινό μέρος της κάνης . Στη συνέχεια έβαζες μετρημένα σκάγια με τον κάλυκα και πάλι με χαρτί που το πίεζες με τη βέργα, ήταν έτοιμο για να ρίξεις τουφεκιά στα κοτσύφια και στις μπεκάτσες.

Μέσα λουπόν στο ντουλάπι που υπήρχε στο μεγάλο δωμάτιο έκρυβε ο Μήτσος τα κουτιά με το μπαρούτι και τα σκάγια και τα καψούλια. Ένα χειμωνιάτικο πρωινό που έλειπαν όλοι από το σπίτι, πήρα τα κουτιά και κάθισα δίπλα στο τζάκι και άνοιξα τα κουτιά και τα περιεργαζόμουν και επειδή κρύωνα προσπάθησα με την μασιά να δυναμώσω τη φωτιά κτυπώντας τα αναμμένα κούτσουρα. Τότε πετάχτηκε μια τοίκα (σπίθα) αναμμένη και πήγε μέσα στο κουτί με το μπαρούτι και εκτός από το θόρυβο πετάχτηκε φλόγα και μου έκαψε την μία πλευρά του προσώπου μου. Ευτυχώς η φλόγα δεν έφτασε στα κρεβάτια και δεν πήρε φωτιά το σπίτι.

Επειδή με έκαιγε το πρόσωπο έτρεξα στο λαγκάδι δίπλα στο σπίτι μας και έριξα νερό να δροσιστεί το πρόσωπό μου. Φυσικά είχα πρηστεί και είχε κλείσει και το μάτι μου. Εκείνο που με γιάτρεψε και δεν έμεινε ούτε σημάδι, ήταν η πρακτική αλοιφή που έφτιαξε η γιαγιά μου η Κατερίνα όπου έτρεξα για να κρυφτώ και να με προστατέψει. Έτριψε ένα καύκαλο χελώνας, που το φύλαγε για αυτό το σκοπό και μετά πρόσθεσε στη σκόνη λάδι και έγινε σαν αλοιφή και μου έβαζε στο κάψιμο κάθε μέρα, μέχρι που πέρασε.